

ועשיתם אתם אתי יהוה מקדשכם כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו
ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו
ערוה אביו גלה מות יומתו עניניהם דמיהם בם ואיש
אשר ישכב את כלתו מות יומתו עניניהם תכל
עשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה עשו עניניהם מות יומתו
דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה
זמה הוא באש ישראלו ואתהו ואתהו ולא תהיה זמה
בתוכם ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות
יומת ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבעה אשה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח
את אחותו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
והיא תראה את ערותו זסד הוא ונכרתו לעיני
בני עמם ערות אחותו גלה עונו ואיש אשר
ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה
הערה והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו עניניהם
מקרב עמם וערות אחות אביו ואחות אביו לא
תגלה כי את שארו הערה עתם ישאן ואיש אשר
ישכב את דדתו ערות דדו גלה זטאם ישאן
ערירים יומתו ואיש אשר יקח את אשת אחיו
נדדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו ושמתם
את כל זקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אתי מביא אתכם שמה
לשבת בה ולא תלכו בזקת הגוי אשר אתי
משלוח מפתים כי את כל אלה עשו ואקש בם
ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
רכם לרשת אתה ארץ זבת זולב ודבש אתי
יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים
והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף
הטמא לטהור ולא תשקעו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי
לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש אתי יהוה
ואבדל אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה
כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו
אתם דמיהם בם

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו

Emor
Weekday 1: Lev. 21:1-6
וידבר ה' אל-משה

ולבנתו ולא אהיו ולא אהיו דבתולה הקרובה אלו
אשר לא היתה לאיש לה ישמא לא ישמא בעל
בשמיו להחלו לא קרחה קרחה בר אשם ופאת
זקנם לא יגלחו ונבשרם לא ישרשו שר שרת
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם
כי את אשוי יהיה לחם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש **אשה** זנה וחללה לא יקחו ואשה
גרושה מאשה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו
וקדשתו כי את לחם אלהיו הוא מקריב קדש
יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם ובה אש
כהן כי חזק לזנות את אביה היא מחללת באש
ותכזב הגזול מאחי
תשרף אשר יצק של ראשו שמן המשיחה ומלא את ידו
ללבוש את הבגדים את ראשו לא יכרע ונעזי
לא יכרע ועל כל תפשת מות לא יבא לא בני
ויאמו לא ישמא ומן המקדש לא ישא ולא יחלל
את מקדש אלהיו כי יזר שמן משיחה אלהיו
עליו אני יהוה **אשה** בביתו יקח אלמנה
וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקחו כי אם
בתולה משמיו יקחו אשה ולא יחלל זרוע שמיו
כי אני יהוה **מקדש** וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
יקרב להקריב לחם אלהיו כי כל איש אשר
בו מום לא יקרב איש שור או פסול או זרם או
שרוש או איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או גבן או דק או תכלל בעינו או זרב
או ירפת או מרוח אשך כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשוי
יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב
לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא
יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני
יהוה מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו ויזכרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה
אמר אלהים לדרתיכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
ישראל ליהוה ושמאתו עליו וזכרתה התפש
הוא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן

Emor
Weekday 2: Lev. 21:7-12
אִשָּׁה זָנָה וְחַלְלָה לֹא יִקְחוּ

Emor
Weekday 3: Lev. 21:13-15
וְהָיָא אִשָּׁה בְּבֵתוּלָיָה יִקַּח:

Emor Weekday end